

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelenik hetenkint ötször: hétfőn, keddén, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
 Ötötven petisórtól 5 kr.
 Nagybbr terjedelmű, mint az előzőt több
 izabli hirdetések, alk. szerint a
 legolcsóbb árért.
 Bélyegdíj: minden beiktatásért külön
 30 kr.
 „Nyit-tér”-en megjelölt közlemény
 minden petit sora 15 kr.
 Név- vagy bérmentellenl beküldött
 közlések nem vételnek tekintetbe. —
 Ugyisint a kéziratok nem adának
 vissza.

Előfizetési árak:
 Helyben és postán külvé
 Egy évre 10 ft. Negyed évre 2 ft 50 kr.
 Fél évre 5 . Egyes szám — . 5 .
 Előfizetési pénz s minden közlemény:
 fő-piac, VECSEY-ház, földszint a szer-
 kesztőségbe bérmenten küldendők.
 Előfizetheti helyben:
 TELEGGI K. LAJOS és ifj. CSATHY
 KÁROLY Könyvkereskedésben s a
 szerkesztőségben. Együtt a postahíva-
 talok után.

Debreczen, jan. 29.

(P.) Az összes hazai lapok a Muszkaországban kiitték s már igen nagy elterjedést nyert pestissel foglalkoznak és pedig úgy látszik nem alapléküli a félelem, hogy e rettenő betegség hazánkba is elhurcoltatik, még pedig sokkal rövidebb idő alatt, mint egyelőre sejtették volna is.

A pestis ügyében Bécsben tartott értekezlet nézete ugyan az volt, hogy a veszély hazánkra csak egyelőre nem fenyegető s egyelőre csak ideiglenes jellegű intézkedésekre van szükség, azonban ha a veszély nagyobb mérvet öltetene, az esetben a legszigorúbb rendszabályok vétetnek foganatba.

Lehet, hogyha ezen urak megtanulták volna gyermekkorukban azt, hogy: „a mit ma megtehetsz, ne halaszd holnapra”, másként beszélnek most, — de hát az az „e j r á é r ü n k a r r a m é g” féle s Pató Pál uram által feltalált rendszer olyan átkozott nyög, melyből kibontakozni nem egy könnyen lehet.

Hát miért nem lehet azonnal foganatba venni a legszigorúbb óvintézkedéseket, hiszen a veszély monarchiánk határától nincsen messzebb, mint 45 mérföld, mert a Dnieper balpartján — Kieff fölött fekvő csernigovi kormányzóságban, — mint az orosz külügyminiszter hivatalos lapja jelenti, már január közepén kitört a pestis s pedig oly dühvel, hogy az első pillanatban 50 embert ragadt el, — a kormányzóság nyugati határán pedig a bródy-lembérgi vasut vonul el s így innen leghamarabb átsaphat hozzáuk ez irozatos nyavalya.

Van egy nevezetes körülmény, mely pedig a legkomolyabb figyelmre méltó, és ez az, mit a bécsi konferentia a magyar megbízott előterjesztett, hogy t. i. a magyarországi drótosok évenként nagy számmal vándorolnak ki az asztrákiai kormányzóságba áruzeikkel, melyekért cserébe rendszerint asztrákiai saíránt hoznak be.

Másrésztől az orosz hadak szakadatlanul közlekednek Románián át Bulgáriával, sőt az egész balkán félszigettel s így innen is hamar áthurocoltathatik hozzánk a veszély.

Mert azt gondolni sem lehet, hogy a muszka kormány képes legyen a bajt localizálni, eddig legalább semmi intézkedése sem igazolja. A conferentia ugyan arra támaszkodik, hogy a fertőzött helyeken hármas cordon vonatott: egy azon községek határán, melyekben a vesz dühing; a másik azok határán, melyekre gyann van, hogy fertőzve vannak: és a harmadik azon kormányzóság határán, melyben az ilyen községek fekszenek.

Igen ám, de a kordonhúzásra katonákat alkalmaznak, kik ha felváltatnak, a fősergezhuzatnak vissza, ha pedig fel nem váltatának is, folytonos közlekedésben kell hogy legyenek a fősergezhuz s ilyen módon hamar áttelítettetik a halál csirájá.

Nem ott kellene tehát vártnunk a baj elnyomását, a hol már az borzasztó mérvben pusztít, nem kellene nézünk az

kor s ekkor ki kell vonulniok Bulgáriából, különben a szerződés (már tudniillik a berlini) meg fog semmiteni, s jaj annak, aki a megsemmisítésnek szükéjét fölidézi. Az úgy fog jární, mint aki a világhírű párisi szerződést fel sem vére, felkerekedett, s rátoró Törökországra, magával vivén a pusztulást, s inséget.

Más a szerződés nagy pecsétet ütének vala, mely mütét alatt mindenik tanácsbeli tag szörnyű komoly arcot mutatott, csak a muszka diplomaták mosolyogtak egy kissé, s ha a pillanat oly ünnepléses nem lett volna, bizony még a kaczagástól sem tartózkodnak, a fölött, hogy ime, a 19-ik században is mily könnyen lehet szentesített nyeni a legbarbárabb tektekre is, és még a fölött, hogy akadnak ma is oly jámbor emberek, a kik — nem okulva a párisi szerződés sorsán — még hisznek az adott muszka szóban.

A muszka hazudik mindenkor, e tényt felesleges is magyarázatnunk. Hazudott a párisi szerződés aláírásakor, hazudott Berlinben, s hazudott akkor, midőn Sun-Stefanóban oly ígéretekert tet, melyek bevalására még csak nem is gondol.

Itt van legújabb bizonyítéka a muszka politika arzáulásának. A berlini szerződés értelmében csapatait ki kellene vonni Bulgáriából, s azon időben, melyben ezt kellene eselekednie, előáll a muszka kormány, és azt mondja, hogy neki eszeágában sinos a csapatokat kivonni Bulgáriából, mert hiszen ezáltal rokonainak felszabadítását bevégzetlenül hagyta.

Sőt a muszka arzáulásig tovább még: egyes kimonja, hogy ő a háborút Törökországgal folytatni akarja, mert hiszen a sziklát már meggingatta, s könnyű lesz azt a meredekről legörgetni.

Igy eselekszik a muszka diplomacia. S a kinek a Krisztus barátja az nem kárhozik el. Oroszországnak az európai hatalmak s ö v e t s e g e s i, s e barátság védszárnya alatt szabadon teheti, a mit akar, Európa pedig rohamosan halad azon időpont felé, melynek közeli beálltakor a helyzetet azon mondatlalt lehet legvilágosabban illusztrálni, hogy: Európa kozák lett!

A közzétámasgúgyi miniszter — A vallás- és közzétámasgúgyi miniszter — a képviselőház mult szombati ülésén terjesztette be a jelentést a közzétámasgúgy 1878/79-iki állapotáról. A jelentés vasok, 878 lapra terjedő kötetet képez, közzétámasgúgyunkre vonatkozó érdekes adatokkal telve.

A népoktatási állapotáról szóló rész bevezetésében érdekes összehasonlításokat találunk az 1869-iki s 1877-iki állapotok közt. 1869-ben 13.798 iskola létezett a hazában, ma, nem számítva a számos bevaltoztatásokat, 15.488 s így a szaporodás 1688. — 1869-ben a tankötelesek közül 48% járt iskolába, ma már 73.1 százalék. 1869-ben 17.792 tanuló volt, 1877-ben már 20.711. 1869-ben az iskolák évi jövedelme volt 3 millió 760.122 ft. 1877-ben már 8.460.716 ft. 1869-ben az iskola alapgyona volt 5.377.889 ft. 1877-ben 10.663.162 ft. Ezen számadatokon kívül a miniszteri jelentés még a be reform terén is igen érdekes haladást mutatnak. Különösen az olvasási irás, anyanyelv és számítás tekintetében kiváló siker mutatkozik. Jelen eredményt tanusitanak különösen Budapest főúros. Abajmegye, Szebennegyében az állami és ágostai iskolák s Tornamegye.

A tanítók száma volt 20.717, ezek közül oklevele volt 15.807-nek, rendes tanító volt 18,757. A megelőző évrhez viszonyítva a tanítók száma szaporodott 592-vel, okleveleseké 364-el s a rendes tanítóké 778-csal. Egy-egy tanítóra nagy (!) átlagban 60 tanuló esett, egy-egy tanterembe 58. A 15.488 iskola közül 14.139 saját, 1347 pedig bérelt helyiségben volt elhelyezve. A tanítói lakok száma is 174-el szaporodott. Faiskolában szaporodás 791 (!), testgyakorló hely 551, tornaszukók 335, fekete falú író tábla 1900, iskolai könyvtár 176. — Az iskolák évi jövedelme volt 8.460.718 ft., tandíjából bejött 1.163.353 ft. állami segélyből 498.279 ft., egy-egy iskolára az évi jövedelemből esett 417 ft., tandíjából pedig csak 73 kr. A kiadásokból tanítói fizetésekre ment 7.044.177, egy tanítóra esett 340 ft 06 kr, tehát 10 ft 49 krral több átlag, mint a megelőző évben. Takszerekre csak 103.091, szegény gyermekek könyveire 66.429 ft. fordítottak. Mindkét tekintetben azonban öröndetes haladás volt a megelőző évrhez képest. Az összes kiadásokból egy-egy iskolára esett 546 ft 34 kr.

A népoktatási nyugdíjintézet fenállásának harmadik évében is még csak fejlődésében van. Eddig 10.780 község adta be az adatokat s így 2220 még hátralékban van. A belépött tanítók száma 9669, csak 16-al több mint az előbbeni években.

Elmékezés Deák Ferenczre.
 Debreczen, jan. 29.

Tegnap volt harmadik évfordulója Deák Ferencz halálának. Ez alkalmat a központi sajtó nagyrésze felhasználja arra, hogy ama férfúról, ki hazánk életében oly kiváló szerepet játszott, különböző szempontból megemlékezzék.

A megemlékezésnek még akkor is helye lenne, ha Deák Ferencznek véte, működése, tettei nem lettek volna oly végteszterűek hazánkra nézve. Annál is inkább, s pedig valamely megmagyarázhatlan ösztöntől indítatta kell, hogy néhány szóval megemlékezzünk Deák elhunytának évfordulóján, mert tettei csak-égy végteszterű nyomatok hagytak a nemzet testén.

Gyászolták őt sokan; egy nemzeti temetéssel róta le az ország részvéte adóját. De hát kinek inkább — mint e nemzetnek — volt oka gyászolni őt.

Ravatalánál a király asszony áhitattal, letérdelve hullatta könnyeit; Deák megérdemelte azt. A törvényhozó testület törvénybe iktatta emléket; Deák megérdemelte-e azt?

Törvénybe iktatni azon férfú emléket, nem lett volna szabados dolog, kinek műveit a nemzet nagyrésze elítélte, s melyek Deák Ferencz szabott tíz parancsolatot, melytől belépünk az igért földre? Mi vagunk hát az a nemzet, mely tudunk dacolni a világtörténet viharával? Nézzünk tükröbe, vajjon magunkra ismerünk-e abban? A politika érzékiség szabotálit letünk!

Mióta Deák Ferencz megszánt lenni, azóta a sátn szabadon kényeztetni a bűntudatul rendez orgiákat a hazafiság templomában. A haz szeretelőitől faragott képeket, bávány szörnyeket imádnak, és mindnere van bátorságuk, csak egy bátorságja nincs: felténi a hazát! Erkölcseink cinyismus képezi a vizsgálati erőt, melytől a szülőföld alá rejt a kétségbeesést, és a bűnök tagadásával narcotizálja a lelkiismeretet. Nem szabad senkinek jobbnak lenni a többinél, mert a jók melléte borzasztón kitűnnek a többieknek rosszasság. Azért ha vannak, a kik kiszakítván magukat a gyávák és gonoszak szövetségéből, az igazságot és az őszintlen hazafiságot hirdetik, azok ellenragalmak, hazugságok és ráfogások önméltó zudulnak, a piszkos és magához hasonlóvá barnítsa őket. A ki ma a hatalom ellen harcol, rá fogják, hogy hatalomvágyból teszi azt. A ki a bnos politikáért fog otort, rá fogják, hogy rugója személyes érdek. Neussak, hogy onzetlen hazafiság nincs azokban, a kik a hatalom körül

Először a hazaszeretet örve alatt, s a corrupció árja feltartóztatlanul terjedt a képviselőházban bent, úgy mint kint.

És a mi legszomorúbb a dologban, Deák Ferencznek halála után Tisza Kálmánban folytatása következett. A jelenszárldás, az egyedüli erény a mi az elhunytban még megvolt, ez már itt, követőjében nincs meg.

Ézért gyászoljuk mi halála évfordulóján, nem Deák Ferenczet, hanem az ő megmaradt alkotását!

G. J.

— **BUDAPESTI HIREK.** Savfet pasa, a porta párisi nagy követe jelenleg Budapestben időzik. Korponai Mária nevű leány újszülött gyermekét egy csatornába dobta, de tetten éretett s elfogottak. Öngyilkossági kísérlet. Zetek József vasuti munkás életunságából pizetolylyal véget akart venni életének, de szállásadója abban a perczben látta, hogy a fejtét kezébe, midőn azt már homlokának irányozta; a pisztoly elsült ugyan, de a golyó az életunt felét érintvén, az ajtóba hatolt. Szökvény szerelmek. Fendics Gyula nyelvmester megunta feleségét, s Oszwald Rudolfól szül. Bruker Éva fodrász névű vágyott. Ez pedig szintén megunta a férjét s megköltö a nyelvmesterrel Belgrádba. Az ut iken regényes volt, de már Pancsován elfogták őket, mert a nyelvmester hamis utlevéllet volt elátva, a „hölgy” pedig fírértől ellopott vagy 130 frtot. A bíróság Évát egy évi börtönrre ítélte.

Az évforduló.
 A Deák Ferencz halála évfordulója alkalmából a „Magyarország” című lap cikket közöl, melyből az alábbi kis részt — ha bár nem osztjuk is az abban előcsillánó di-esziáridák — jónak látuk átvenni.

És megindult az országos mozgalom az adakozásra. Deák Ferencznek emléket állítani, oszlopot érezőt! Összegyűlt több száz ezer forintnál. Már odaitélték a pályadíjakat. Meghatározták, hogy a szobor álljon-e vagy álljon? — Lesz érezoszor, — ámde hol van az a pra-perunius? Meg van az is! — A mely az alkotmányban, a szü a nemzet törzseben, a gyó a politikai erkölcsökben, a polyp a kormányhatálatomban, a róka az igazságban és a tigris a széptépet jogok sivatagában. Itt van előtűnik egy alkotmányos neuzet tányérnyalása, egy szabad nép szolgái bizelgése és egy „Magyarország” nevezett ország gyálázatos sülyedése! — Aera perunius!

Mi vagunk hát az a nemzet, mely átment a forradalom véres tengerén, melyet tüzoszlop vezérelt a pusztán, s melynek Deák Ferencz szabott tíz parancsolatot, melytől belépünk az igért földre? Mi vagunk hát az a nemzet, mely tudunk dacolni a világtörténet viharával? Nézzünk tükröbe, vajjon magunkra ismerünk-e abban? A politika érzékiség szabotálit letünk!

Mióta Deák Ferencz megszánt lenni, azóta a sátn szabadon kényeztetni a bűntudatul rendez orgiákat a hazafiság templomában. A haz szeretelőitől faragott képeket, bávány szörnyeket imádnak, és mindnere van bátorságuk, csak egy bátorságja nincs: felténi a hazát! Erkölcseink cinyismus képezi a vizsgálati erőt, melytől a szülőföld alá rejt a kétségbeesést, és a bűnök tagadásával narcotizálja a lelkiismeretet. Nem szabad senkinek jobbnak lenni a többinél, mert a jók melléte borzasztón kitűnnek a többieknek rosszasság. Azért ha vannak, a kik kiszakítván magukat a gyávák és gonoszak szövetségéből, az igazságot és az őszintlen hazafiságot hirdetik, azok ellenragalmak, hazugságok és ráfogások önméltó zudulnak, a piszkos és magához hasonlóvá barnítsa őket. A ki ma a hatalom ellen harcol, rá fogják, hogy hatalomvágyból teszi azt. A ki a bnos politikáért fog otort, rá fogják, hogy rugója személyes érdek. Neussak, hogy onzetlen hazafiság nincs azokban, a kik a hatalom körül

Politikai hírek.
 — A „Standard” írja, hogy a bécsi kormány oda utasította a külvároknál levő összes képviselőit, jelentsék ki határozottan az illető kormányoknak, hogy az osztrák kormány semmi esetre sem hajlandó lemondani azon jogáról, hogy Noviházaht megállhassa.

— **Konstantinápolyból** írják, hogy január 26 án délben, még nem volt aláírva a békeszerződés, jóllehet már csak a török folyok tartása fejében orosz részről kívánt 400 ezer franknyi összeg forog szóban. — Server pasa a neki felajánlott bécsi követség állomást neje betegsége miatt nem fogadta el.

— **Az osztrák képviselőház**ól. A reichsrath jan 27-iki ülésén Pacher indítványra a berlini szerződés feletti napirendre-térés iránt, 203 szorál 58 ellenében elvetették.

A „W. Ab.” írja: hogy: épen nincs ki-zárás annak lehetősége, hogy az urak háza ki-fogásolni fogja a Reichsrath illeetékeségét a berlini szerződés feletti nyilatkozatát. Egy ily kifogás nem valószínű. De midőn a főren-diház magatartása a kormány akaratától függ: az lehet a kérdés tárgya, vajjon a kormány hajlandó lesz-e demonstrálni álláspontja mellett, s tovább bolygatja az ügyet, avagy bele-nyugszik a szavazási bizottság eredményébe.

— **A pénzügyi közzétámasgúgy** a képviselőházban, e héten befejezi az államköltségvetés tárgyalását s az előadó valósínűleg már a szombati ülésben beterjeszti jelentését a háznak. Ez esetben a budgetviték a jövő héten már megkezdődnek.

Mit akar a muszka?
 Debreczen, jan. 29.

(S.) A papiron szépen megcsinálták a bécsi a mult nyáron Berlinben. Szabályszerűleg meghatározták, hogy az orosz csapatok el-lyek őt elvesztett boldogságára emlékeztessék. Néhány nap mulva hosszabb utazásra fog indulni az én kívánságomra. Ez talán némileg szórakoztatni fogja. Különben talán beleőrülné fájdalmába!

Mindaz, a mit hallottam, még jobban meggyarart. Éreztem, hogy többé nem lennék képes uralkodni felindulásomra, azért engedelmét kértem a gróftól a távoztatásra. Azt mondtam, hogy fiát akarom meglátogatni.

— Régi gyermekkori szobájában találok őt az emelet végén.

Szobájamba siettem, s bezírtam magam után az ajtót. Össze kellett szednem magamat, s mindenek előtt leküzdenem felindulásomat, mely, ha itt csakugyan bűntény forog fenn, a mi most már, a hallottak után előttem sem látszott valószínűtlennek, azonnal elárult volna a gróf előtt.

Gondolkoim kezdtem, s csakhamar a legnagyobb fájdalommal kelle bevallani magamnak, hogy mindaz, a mit hallottam, ha nem valódija is egyenesen a fiatal gróftól, de minden esetre elég gyanyokul szolgát, s hogy közelesem a legszigorúbb nyomozást és vizsgálatot parancsolja.

Elővettem tárczámból a grófnő levélet, hogy betűit jól emlékezetembe véssém, hogy képes legyek az irás azonososságát konstátálni.

Azután megmosdottam, hogy félrissitem magamat, s midőn nyugtalanam és hidegvérem teljesen visszatért, — felkerestem a fiatal grófot.

Szobájában járkálva találtam; arca halvány, dult volt, öltözete rendetlen.

Már tudott titlétéről, nem volt meglepetve látogatásom által.

Kezet nyújtott, megélelt s így szolt: — Köszönöm, hogy elfjöttél.

Megkísérlem közönyös dolgokról beszélgetni, de nem ment. Ritkán, egytagalag felelt szavaimra, s nem akart egybőről beszélni, — mint nejről, és örökre elvesztett boldogságáról.

En rögön megfogadtam az első kínálkozó alkalmat, midőn felgátlás nélkül tehetém, s azt kérdeztem tőle, hogy épen nem sejtí s nem gyanítja-e az otot, mi a grófnőt e rettenetes eselekedetre ösztönözte?

— Ez az, ez az, a mi örülté tesz, hisz oly boldogok voltunk!

— De hát levelében semmi okot nem nevez meg? — kérém merően tekintre szeméi közé.

— Semmit. Olvasd! — mondá asztaláról felvéve s átnyújtva a levelet.

Rövid, alig néhány sorból álló levélke volt. A kéziratot azonnal felismertem, kétség-

bevonhatatlan a grófnő kézírata volt. A levél így hangzott:

„Kedves Viktorom!

Bocsáss meg a nagy fájdalomért, mit halálom szivednek okozni fog, de nincs eröm és bátorságom torább viselni az élet terhét, melytől annyira meguntam s meggyűlöltöm. — A seb, melyet szívemem az élet ejtett, gyógyíthatatlan, s mert nem remelek sem enyhülést, sem vigasztalást, minek éli tovább annak, kinek az élet nem egyéb szenvedésnél! Még szerelmed sem teheti azt elviselhetővé. Érzem, hogy torább élve, még a te életed is beárnyékolom, s előbb-utóbb még a te jószágos túrelmed is kifárasztanám. Azért meghalok most, midőn még igaz fájdalommal és őszinte fájdalommal megíratnász. Isten veled, bocsáss meg nekem és bocsássam meg az isten is! Minde-nem a nim van, egész vagyonom legyen a tied, a mint tied volt szívem egész utolsó dob-banásig. Neked hagyom mindenemet. Isten veled! Isten veled. Utolsó gondolatom is te vagy. Ő bocsáss meg, bocsáss meg szegény Emmának.”

Kétszer is végig olvastam e levelet, nem csupán azért, hogy az irás azonosossága felfigyelgődjön; mert erre nézve már az első sorok bizonyosságot nyújtottak, hanem hogy nem találhatok-e a kifejezésekben valamit, minek nyomozásomban hasznát vehetném.

„Ezt nem találtam, de még is találtam két oly dolgot, a mi felhátt és gondolkodóba ejtet.

A papir alakja nagyobb volt, mint a mielőt ily előkelő nek használni szoktak. Aztán nem is volt egész iv csak egy lap. De a mi figyelmemet még inkább megfogadta: a lap felső szöglete számmal volt megjelölve 139. Ez volt a szám.

Mit keres itt ez a szám? Mért van e lap megjelölve?

Mintha csak valamely hosszabb mű kézíratainak vagy másolatának folytatását képezné?

Minde azonnal ezer gondolatot ébresztett agyamban, de természetesen gondosan óvakodtam bármily megjegyzéstől, a mi elárulhatott volna.

Igaz van, Viktor, e levelben semmi sinos mi a rettenő tett okát földérítetné, ha ön nem ismeri azon titkos fájdalom okát, melyet a grófnő sejtett, de világsan nem nevez meg. — Mondám visszaadva a levelet.

— Ez az, ez a mi örülté tehet; én a legeskelelyebb sejtellemm sem bírok felőle, hisz oly boldogok voltunk!

A gróf nem bírt semmi sejtellemmel, de nekem már voltak sejtelleim, sőt több: megjegyzésem is volt!

(Folyt. köv.)

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.
A 139-ik lap.
 (Elbeszélés egy rendőri naplójából.)
 Irta: Balázs Sándor.
 (Folytatás.)

Őszintén megvallva e pillanatban bennem is kétség ébredt, s a bűntény fenforoghatását már magam is nemcsak hogy lehetetlennek, de még valószínűtlennek sem találtam.

Természetesen ezt egyetlen szóval sem árultam el, de oly élelk izgatottság és félelem kapott meg, hogy a legnagyobb megbánás éreztem megbízatásom elvállalása miatt. Alig bírtam uralkodni önmagam felett, s sokáig egy szót sem szóltam, ne hogy hangom remegése elárulja felindulásomat.

— Voltár mi fiannál?
 — Még nem; csak ma reggel érkeztem.

— Menj, látogasd meg. A szerencsétlen örvöng fájdalmában és ki sem mozdul szobájából.

— Hál lakik Viktor gróf?
 — Itt nálam; régi lakására nem akart többé visszatérni. Cselédei is rögön mind elbocsátotta. Nem akar oly arczokat látni, me-

idlitz-pora.
 csak akkor valódi
 NUNG.
 szokszorozott ezígen van lenyomva, assal alkalmazatott mindennemű gyomor-panasz elvágatásához, dugulás stb.); to-lyon. Különösen oly egyéneknek aján-lyagilag üdöztetnek. deti skatulyának 1 frt o. e.

Halmájszir-olaj
 Krohn M. és Társától
 Bergenben (Norvégiaiban.)
 A kereskedelemben előforduló, faj között átható. Ára egy üvegnek használati utasi

manly. hely
s. k. udv. szállítónál Bécsben
 hlauban
 hírhírű gyógyszerártaiban vagy fűszerkeres-lyeken nagyobb vásárlás esetén magánze-lyozottan csak Moll készítményeit követelni, egyemmel és aláírásommal ellátva vannak.
 Ferd. gyógyszer. Mihalovics István gyógyszer. Károly gyógyszer. Tamásy Károly gyógyszer. Károly gyógyszer. Hajdu-Böszörményi F. Mándok Turk J. A. gyógyszer. T. Ujjak Rojko Viktor gyógyszer. Mis-

Daniel Brökösi könyvnyomdájában.

idlitz-pora.
 csak akkor valódi
 NUNG.
 szokszorozott ezígen van lenyomva, assal alkalmazatott mindennemű gyomor-panasz elvágatásához, dugulás stb.); to-lyon. Különösen oly egyéneknek aján-lyagilag üdöztetnek. deti skatulyának 1 frt o. e.

Halmájszir-olaj
 Krohn M. és Társától
 Bergenben (Norvégiaiban.)
 A kereskedelemben előforduló, faj között átható. Ára egy üvegnek használati utasi

manly. hely
s. k. udv. szállítónál Bécsben
 hlauban
 hírhírű gyógyszerártaiban vagy fűszerkeres-lyeken nagyobb vásárlás esetén magánze-lyozottan csak Moll készítményeit követelni, egyemmel és aláírásommal ellátva vannak.
 Ferd. gyógyszer. Mihalovics István gyógyszer. Károly gyógyszer. Tamásy Károly gyógyszer. Károly gyógyszer. Hajdu-Böszörményi F. Mándok Turk J. A. gyógyszer. T. Ujjak Rojko Viktor gyógyszer. Mis-

